

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1961-1962.

22 FEBRUARI 1962.

WETSONTWERP

betreffende het gemeenschappelijk vervoer
van de leerlingen van de onderwijsinrichtingen.

AANVULLEND VERSLAG

NAMENS DE VERENIGDE COMMISSIES VOOR DE
NATIONALE OPVOEDING EN DE CULTUUR EN
VOOR HET VERKEERSWEZEN, DE POSTERIJEN,
TELEGRAAF EN TELEFOON ⁽¹⁾,
UITGEBRACHT DOOR DE HEER MERTENS.

DAMES EN HEREN,

Ingevolge de beslissing van de Kamer op 15 februari 1962 werd het hierboven vermeld ontwerp verwezen naar de Verenigde Commissies voor de Nationale Opvoeding en de Cultuur en voor het Verkeerswezen, de Posterijen, Telegraaf en Telefoon.

⁽¹⁾ Samenstelling van de Commissies.

Voorzitter: de heer De Paepe.

1. — Samenstelling van de Commissie voor de Nationale Opvoeding en de Cultuur:

A. — Leden: de heer Berghmans, Mevr. Craeybeckx-Orij, de heren De Rijck, Eneman, Harmel, Otte, Peeters (L.), Servais, Mevr. Van Daele-Huys, de heren Verroken, Wirix. — Anseele, Bracops, Collard (L.), Cudell, Dejardin, Denis, Mevr. Groesser-Schroyens, de heren Huysmans, Vanthilt, Vercauteren. — Grootjans, Janssens.

B. — Plaatsvervangers: Meij. (G.) Devos, de heren (R.) Devos, Loos, Smedts, Tanghe, Mevr. Verlact-Gevaert. — De heren Deconinck (J.), Grégoire, Harmegnies, Hurez, Lacroix. — Vanderpoorten.

2. — Samenstelling van de Commissie voor het Verkeerswezen, de Posterijen, Telegraaf en Telefoon:

A. — Leden: de heren Allard, Callebert, Claeys, De Gryse, Delhache, Devos (R.), Eeckman, Jaminet, Loos, Mertens, Van Acker (B.). — Anseele, Baccus, Brouhon, De Kinder, Geldof, Guillaume, Hicquet, Lacroix, Sainte, Van Winghe. — Boey, Demuyter.

B. — Plaatsvervangers: de heren Bode, Delwaide, Mevr. De Riemaecker-Legot, de heren Moriau, Robyns, Verroken. — Cudell, Massart, Van Cleemput, Van Hoorick, Vercauteren. — Van Doorne.

Zie:

237 (1961-1962):

— N° 1: Wetsontwerp.

— N° 2: Verslag.

— N° 3 tot 6: Amendementen.

Chambre des Représentants

SESSION 1961-1962.

22 FÉVRIER 1962.

PROJET DE LOI

relatif au transport en commun des élèves
des établissements d'enseignement.

RAPPORT COMPLÉMENTAIRE

FAIT AU NOM DES COMMISSIONS RÉUNIES DE
L'ÉDUCATION NATIONALE ET DE LA CULTURE
ET DES COMMUNICATIONS, DES POSTES,
TELEGRAPHES ET TELEPHONES ⁽¹⁾,
PAR M. MERTENS.

MESDAMES, MESSIEURS,

Conformément à la décision de la Chambre du 15 février 1962, le projet précité a été renvoyé aux Commissions réunies de l'Éducation Nationale et de la Culture et des Communications, des Postes, Télégraphes et Téléphones.

⁽¹⁾ Composition des Commissions.

Président: M. De Paepe.

1. — Composition de la Commission de l'Éducation Nationale et de la Culture:

A. — Membres: M. Berghmans, Mme Craeybeckx-Orij, MM. De Rijck, Eneman, Harmel, Otte, Peeters (L.), Servais, Mme Van Daele-Huys, MM. Verroken, Wirix. — Anseele, Bracops, Collard (L.), Cudell, Dejardin, Denis, Mme Groesser-Schroyens, MM. Huysmans, Vanthilt, Vercauteren. — Grootjans, Janssens.

B. — Suppléants: Mlle (G.) Devos, MM. (R.) Devos, Loos, Smedts, Tanghe, Mme Verlact-Gevaert. — MM. Deconinck (J.), Grégoire, Harmegnies, Hurez, Lacroix. — Vanderpoorten.

2. — Composition de la Commission des Communications, des Postes, Télégraphes et Téléphones:

A. — Membres: MM. Allard, Callebert, Claeys, De Gryse, Delhache, Devos (R.), Eeckman, Jaminet, Loos, Mertens, Van Acker (B.). — Anseele, Baccus, Brouhon, De Kinder, Geldof, Guillaume, Hicquet, Lacroix, Sainte, Van Winghe. — Boey, Demuyter.

B. — Suppléants: MM. Bode, Delwaide, Mme De Riemaecker-Legot, MM. Moriau, Robyns, Verroken. — Cudell, Massart, Van Cleemput, Van Hoorick, Vercauteren. — Van Doorne.

Voir:

237 (1961-1962):

— N° 1: Projet de loi.

— N° 2: Rapport.

— N° 3 à 6: Amendements.

Een commissielid dankt de Minister van Verkeerswezen omdat hij onmiddellijk bereid was gevonden om het probleem in de voormelde verenigde Commissies opnieuw te onderzoeken.

Dit wetsontwerp vertoont inderdaad bijzondere aspecten die niet alleen het Verkeerswezen maar tevens het Onderwijs aanbelangen. Derhalve dienen voorzorgsmaatregelen te worden getroffen om te voorkomen dat schoolkwesties opnieuw zouden opduiken, en meer bepaald op het stuk van het vervoer van de leerlingen. Iedereen is het er trouwens over eens dat de overbodige transportmiddelen in beide onderwijssectoren moeten uitgeschakeld worden. Daarom is de Commissie opgericht bij artikel 2 van het wetsontwerp een goede zaak. Maar hoe zal zij worden samengesteld? Men gewaagt van vier vertegenwoordigers van het officieel onderwijs en vier van het vrij onderwijs, maar hoe staat het dan met de vertegenwoordiging van het neutraal onderwijs? Wie zal de leden van de Commissie aanwijzen? Zal de Commissie rechtstreeks alle vragen ontvangen? Zullen alle bestaande diensten afschaffing worden overeenkomstig artikel 5 van het wetsontwerp? Welke zijn de tot nog toe vastgestelde misbruiken?

Nadat de heer Minister Larock, aan de hand van de vigerende wetgeving, het concept « officieel en neutraal onderwijs » heeft toegelicht, wordt overeengekomen dat in de Commissie zullen zitting hebben: vier vertegenwoordigers van het officieel onderwijs, dat beantwoordt aan de voorwaarden van de neutraliteit zoals bepaald in artikel 2 van de wet van 29 mei 1959 (Schoolpact), en vier vertegenwoordigers van het vrij onderwijs. De leden van deze Commissie zullen worden aangewezen door de Ministers van Nationale Opvoeding en Cultuur, met inachtneming van de daartoe nodige voordrachten, meer bepaald wat het vrij onderwijs betreft. Het voorzitterschap zal worden opgedragen aan een magistraat. De aldus samengestelde commissie zal bijgestaan worden door twee terzake bevoegde ambtenaren van het Departement van Verkeerswezen, die raadgevende stem zullen hebben.

Zijnerzijds laat de Minister van Verkeerswezen opmerken dat ingevolge de toepassing van het schoolpact de autonome leerlingentransporten zeer sterk zijn toegenomen; vandaar de noodzakelijkheid deze transporten te reglementeren niet alleen in verkeers-economisch opzicht, maar ook terwille van de minimale eisen van veiligheid. Het is op verzoek zelf van de Nationale Commissie voor het Schoolpact dat de Minister van Verkeerswezen een wetsontwerp heeft uitgewerkt, om in de toekomst over een degelijke, wettelijke basis te kunnen beschikken. De Schoolpactcommissie heeft haar instemming met het ontwerp betuigd met dien verstande evenwel dat de Minister van Verkeerswezen zijn beslissing zou nemen « overeenkomstig » het gemotiveerd advies van de op te richten Commissie (artikel 2 van het wetsontwerp). Om redenen van publiek-rechtelijke aard heeft de Minister van Verkeerswezen deze voorwaarde niet kunnen aanvaarden en de Minister-raad is het met die zienswijze eens geweest. Derhalve werd in het door de Regering ingediend ontwerp voorzien dat, indien de Minister zich niet kon verenigen met het advies van de Commissie, hij zijn beslissing dient te motiveren. Na verdere bespreking is de Regering ertoe bereid gevonden deze tekst te herzien zoals voorgesteld in het Regeringsamendement. Hoofdzaak is te onderstrepen dat de door de Minister van Verkeerswezen te verlenen machtigingen zullen rekening houden met de specifieke belangen van het onderwijs, vermits na de Commissie, ook de Ministers van Nationale Opvoeding en Cultuur aan de Minister van Verkeerswezen advies zullen moeten verstrekken. Is de Minister van Verkeerswezen, in het raam van zijn eigen bevoegdheid, van oordeel dat hij zich niet kan verenigen met het advies van zijn collega's van Nationale

Un membre remercie le Ministre des Communications d'avoir été immédiatement disposé à réexaminer le problème dans lesdites Commissions réunies.

Ce projet de loi présente en effet des aspects particuliers qui intéressent non seulement les Communications mais également l'Enseignement. C'est la raison pour laquelle il convient de prendre des mesures afin d'éviter que ne surgissent de nouveaux problèmes scolaires, plus particulièrement en ce qui concerne le transport des élèves. En outre, chacun est d'accord pour que les moyens de transport superflus doivent être éliminés dans les deux secteurs d'enseignement. Pour cette raison, la Commission créée par l'article 2 est une chose heureuse. Mais comment sera-t-elle constituée? Il est question de quatre représentants de l'enseignement officiel et de quatre de l'enseignement libre, mais quid alors des représentants de l'enseignement neutre? Qui désignera les membres de la Commission? La Commission sera-t-elle saisie directement de toutes les demandes? Tous les services existants seront-ils supprimés, conformément à l'article 5 du projet de loi? Quels sont les abus constatés jusqu'à présent?

Après que M. le Ministre Larock, se référant à la législation en vigueur, eut précisé la notion « enseignement officiel et neutre », il est convenu que la Commission sera composée de quatre représentants de l'enseignement officiel répondant aux conditions de neutralité énoncées à l'article 2 de la loi du 29 mai 1959 (Pacte scolaire) et de quatre représentants de l'enseignement libre. Les membres de cette Commission seront désignés par les Ministres de l'Education Nationale et de la Culture compte tenu des présentations nécessaires à cet effet, plus particulièrement en ce qui concerne l'enseignement libre. La présidence sera confiée à un magistrat. La Commission ainsi constituée sera assistée de deux fonctionnaires compétents du Département des Communications, avec voix consultative.

De son côté, le Ministre des Communications fait observer que par suite de la mise en vigueur du Pacte scolaire les transports autonomes d'élèves ont fortement augmenté, d'où la nécessité de réglementer ces transports non seulement du point de vue de l'économie des transports, mais également en raison des conditions essentielles de sécurité. C'est à la demande de la Commission nationale du Pacte scolaire elle-même que le Ministre des Communications a élaboré un projet de loi en vue d'établir une base légale solide. La Commission du Pacte scolaire s'est ralliée à ce projet, à condition toutefois que les décisions du Ministre des Communications soient prises « conformément » à l'avis motivé de la commission à créer à cet effet (art. 2 du projet de loi). Pour des raisons de droit public, le Ministre des Communications n'a pu accepter cette condition, et le Conseil des Ministres s'est rallié à son point de vue. Il s'ensuit que le projet déposé par le Gouvernement prévoyait que, si le Ministre ne pouvait se rallier à l'avis de la Commission, il était tenu de motiver sa décision. Après discussion, le Gouvernement se déclare disposé à revoir ce texte dans le sens de l'amendement présenté par le Gouvernement. Notons que les autorisations à accorder par le Ministre des Communications tiendront compte des intérêts spécifiques de l'enseignement, étant donné qu'après la Commission, les Ministres de l'Education Nationale et de la Culture devront également soumettre leur avis au Ministre des Communications. Si, dans le cadre de ses attributions propres, le Ministre des Communications estime ne pas pouvoir se rallier à l'avis de ses collègues de l'Education Nationale et de la Culture, la question sera soumise aux Ministres réunis en Conseil, après quoi le Ministre des Communications décidera. Au surplus, on ne modifie pas l'arrêté-loi du 30 décembre 1946, puisque

Opvoeding en Cultuur, dan wordt de kwestie onderworpen aan de in Raad vergaderde Ministers, waarna de Minister van Verkeerswezen zijn beslissing neemt. Voor het overige wordt niet geraakt aan de toepassing van de besluitwet van 30 december 1946, vermits het huidige wetsontwerp en hoofdzakelijk toe strekt het leerlingenvervoer, zonder enig onderscheid, d.w.z. zowel het bezoldigd vervoer als onbezoldigd, afhankelijk te stellen van een machtiging.

De Minister van Verkeerswezen bevestigt bovendien dat niet valt onder de toepassing van dit ontwerp, de verplaatsing van de leerlingen van het ene schoolgebouw naar het andere, alsmede van de school naar het zwembad of het sportterrein. De Minister acht het niet nodig artikel één van dit wetsontwerp dienovereenkomstig aan te passen vermits hij reeds in de Kamercommissie van Verkeerswezen uitdrukkelijk verklaard heeft dat dit artikel alleen slaat op het gemeenschappelijk vervoer van de leerlingen van hun woonplaats naar de school en vice versa.

De Minister van Verkeerswezen laat verder opmerken dat hij zich bij de toepassing van dit wetsontwerp niet wenst te mengen in de uitvoering van het koninklijk besluit van 23 februari 1960 dat aansluit bij artikel 4 van de wet van 29 mei 1959 (Schoolpact). Overigens ontkent hij het recht niet van de Ministers van Nationale Opvoeding en Cultuur te zorgen voor leerlingentransport in gewesten waar gebrek is aan passende openbare vervoermiddelen, maar in dat geval, zijn beide Ministers er eveneens toe gehouden de Commissie, waarvan sprake in artikel 2, voorafgaand te raadplegen, opdat aldus de bij de nieuwe wet voorgeschreven procedure normaal kan gevolgd worden. Wat nu meer bepaald deze procedure betreft, wijst de Minister van Verkeerswezen erop dat met grote soepelheid en bekwame spoed zal moeten worden tewerk gegaan. Alleen voor de leerlingen zijn er nu reeds bijna duizend speciale autobusdiensten. Aan een groot deel van deze diensten werd machtiging verleend, zonder de tussenkomst van de Nationale Commissie tot Coördinatie van het leerlingenvervoer, omdat, ondermeer, de scholen van de verschillende onderwijssectoren spontaan tot een akkoord zijn gekomen voor het gemeenschappelijk vervoer van hun leerlingen (deze gevallen komen veelvuldiger voor dan sommige denken). Anders gezegd: De Nationale Coördinatiecommissie is slechts tussenbeide gekomen als een of andere moeilijkheid gerezen was en heeft aldus haar tijd kunnen besteden aan werkelijke nuttige werkzaamheden. Nu de nieuwe wet voorschrijft dat al de aanvragen tot inrichting van bijzondere autobusdiensten voor leerlingen, moeten worden voorgelegd voor advies, vooreerst aan de Commissie en daarna aan de Ministers van Nationale Opvoeding en Cultuur, is het van allergrootste belang dat alle gecompliceerde en tijdrovende formaliteiten vermeden worden. In dat verband laat de Minister opmerken dat de meest passende periode voor het verlenen van de steeds talrijker wordende machtigingen (nieuwe en gewijzigde diensten) zeer kort is, vermits zij zich hoofdzakelijk situeert tussen het einde van een schooljaar en het begin van het volgende. Daarom zou van meet af een schifting moeten worden gemaakt tussen de gevallen die niet de minste moeilijkheid bieden en deze die een nader en misschien wel « tegensprekelijk » onderzoek vereisen. De Minister van Verkeerswezen hoopt dat deze laatste gevallen tot een zeer beperkt minimum zullen kunnen herleid worden, mede om de Ministerraad niet herhaaldelijk bij de oplossing van dergelijke gevallen te moeten betrekken.

Een lid vraagt dat de samenstelling van de Commissie in het wetsontwerp zou worden opgenomen.

De Minister van Verkeerswezen is van oordeel dat het niet aangewezen is dergelijke details in de wet op te nemen en hij verwijst naar het bindend karakter van de verklaring

le présent projet tend essentiellement à subordonner à une autorisation tout transport d'élèves, sans aucune discrimination, tant le transport rémunéré que gratuit.

Le Ministre des Communications confirme en outre que le projet ne s'applique pas au transport des élèves d'un bâtiment scolaire à un autre, ni au transport de l'école au bassin de natation ou au terrain de sport. Le Ministre ne croit pas nécessaire de modifier en conséquence l'article premier du présent projet de loi, puisqu'il a déjà déclaré formellement à la Commission des Communications de la Chambre, que cet article vise uniquement le transport en commun des élèves du domicile à l'école et inversement.

Le Ministre des Communications fait observer en outre que, pour l'application du présent projet de loi, il ne désire nullement s'immiscer dans l'exécution de l'arrêté royal du 23 février 1960, qui se rattache à l'article 4 de la loi du 29 mai 1959 (Pacte scolaire). Il ne conteste pas d'ailleurs le droit des Ministres de l'Éducation Nationale et de la Culture d'organiser le transport des élèves dans les régions où il y a pénurie de moyens de transports publics appropriés. Toutefois, dans ce cas également, les deux Ministres sont tenus de consulter, au préalable, la Commission prévue à l'article 2, pour que soit observée normalement la procédure instaurée par la nouvelle loi. Plus spécialement au sujet de cette procédure, le Ministre des Communications insiste sur la nécessité d'agir avec une grande souplesse et avec diligence. Il y a actuellement, rien que pour les élèves, près de mille services d'autobus spéciaux. La plupart de ces services ont été autorisés sans l'intervention de la Commission nationale de Coordination du transport des élèves, notamment parce que les écoles des divers secteurs d'enseignement se sont mises spontanément d'accord pour assurer le transport en commun de leurs élèves (ces cas sont beaucoup plus fréquents que certains pourraient le croire). Autrement dit, la Commission nationale de Coordination n'a dû intervenir qu'à l'occasion de l'une ou l'autre difficulté et a pu ainsi consacrer tout son temps à des activités réellement utiles. Maintenant que la nouvelle loi prévoit que toutes les demandes d'organisation de services d'autobus spéciaux pour le transport des élèves doivent, au préalable, être soumises, pour avis, à la Commission et ensuite aux Ministres de l'Éducation Nationale et de la Culture, il est de toute importance d'éviter des formalités longues et compliquées. A ce sujet, le Ministre fait observer qu'en ce qui concerne le nombre toujours croissant des autorisations à octroyer (nouveaux services et modifications de services), la période la plus appropriée est très limitée, celle-ci se situant entre la fin de l'année scolaire et le début de la suivante. C'est pourquoi il conviendrait de sérier, dès le début, les cas qui ne présentent pas de difficulté et ceux qui exigent un examen plus approfondi ou peut-être « contradictoire ». Le Ministre des Communications espère que le nombre de ces derniers cas pourra être réduit au strict minimum, afin de ne pas devoir associer constamment le Conseil des Ministres à la solution de ces cas.

Un membre demande que la composition de la Commission soit prévue dans le projet de loi.

Le Ministre des Communications estime qu'il n'est pas opportun de prévoir de tels détails dans la loi et il se réfère au caractère formel de la déclaration faite au nom du Gou-

die namens de Regering in deze vergadering werd afgelegd nopens de wijze waarop bedoelde Commissie in werkelijkheid zal worden samengesteld.

Een ander lid stelt de vraag of de toepassing van de nieuwe wet niet zal uitvallen ten nadele van de belangen van het onderwijs, beschouwd niet alleen op het vlak van de uitgaven, maar ook ten aanzien van het vervoer van jonge kinderen onder bestendig toezicht van leden van het onderwijzend personeel. De Minister van Verkeerswezen laat hierbij opmerken dat precies omwille van haar samenstelling, de Commissie zich hoofdzakelijk zal bezig houden met de specifieke belangen van het onderwijs, zodat zijn eigen taak er zich toe zal beperken uiteindelijk na te gaan in hoeverre de adviezen van deze Commissie en van de Ministers van Nationale Opvoeding en Cultuur kunnen samengaan met de dwingende imperatieven inzake een gecoördineerde organisatie van het openbaar vervoer in het algemeen.

Stemmingen.

— De amendementen van de heer Dejace worden eenparig verworpen.

— De amendementen van de heren Hurez en Bracops worden ingetrokken, nadat de Minister van Verkeerswezen bij artikel 5 had toegelicht dat, voor zover er geen klaarblijkelijke misbruiken zouden worden vastgesteld, de bestaande diensten zullen kunnen behouden blijven zonder dat er streng rekening wordt gehouden met de rangorde van prioriteit die voorzien is in de Memorie van Toelichting bij dit wetsontwerp. Deze verklaring van de Minister betekent dus dat de voorziene rangorde slechts zal gelden voor de nieuwe diensten waarvoor na het van kracht worden van de nieuwe wet machtiging zal moeten worden gevraagd, of nog nadat het materieel van bepaalde reeds bestaande diensten zal afgeschreven zijn, onder voorbehoud van eventueel vastgestelde misbruiken.

— Het amendement tot wijziging van artikel 2, voorgesteld door de Regering, wordt eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,
J. MERTENS.

De Voorzitter,
P. DE PAEPE.

vernemen devant votre Commission sur la manière dont ladite Commission sera effectivement composée.

Un autre membre se demande si l'application de la nouvelle loi n'aura pas pour effet de porter préjudice aux intérêts de l'enseignement, non seulement au point de vue des dépenses, mais aussi du transport de jeunes enfants sous le contrôle permanent de membres du personnel enseignant. Le Ministre des Communications fait observer à ce sujet que c'est en raison de sa composition même, que la Commission s'occupera principalement des intérêts spécifiques de l'enseignement, de sorte que sa mission propre se limitera finalement à vérifier dans quelle mesure les avis de cette Commission et des Ministres de l'Education Nationale et de la Culture sont compatibles avec les exigences d'une organisation coordonnée des transports publics en général.

Votes.

— Les amendements de M. Dejace sont rejetés à l'unanimité.

— Les amendements de MM. Hurez et Bracops sont retirés, après que le Ministre des Communications a précisé à l'article 5, qu'à moins d'abus manifestes, les services existants pourront être maintenus, sans qu'il soit trop strictement tenu compte de l'ordre de priorité prévu dans l'Exposé des Motifs du présent projet. Selon cette déclaration du Ministre, l'ordre de priorité prévu ne s'appliquera qu'aux nouveaux services, pour lesquels, une autorisation devra être demandée après l'entrée en vigueur de la nouvelle loi, ou encore après l'amortissement du matériel de certains services existants sous réserve des abus éventuellement constatés.

— L'amendement tendant à modifier l'article 2 présenté par le Gouvernement est adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,
J. MERTENS.

Le Président,
P. DE PAEPE.

TEKST
AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE.

Eerste artikel.

Het gemeenschappelijk vervoer van leerlingen van de inrichtingen voor bewaarschool-, lager, middelbaar, normaal-, technisch en kunstonderwijs, al dan niet tegen rechtstreekse of onrechtstreekse vergoeding, en verricht door middel van een motorvoertuig of van enig ander door afzonderlijke mechanische kracht voortbewogen voertuig, met meer dan zes plaatsen, zonder die van de bestuurder, wordt onderworpen aan de regeling die voor de bijzondere autobusdiensten bepaald is bij de besluitwet van 30 december 1946 houdende herziening en coördinatie van de wetgeving betreffende het bezoldigd vervoer van personen door middel van automobielen.

Art. 2.

De beslissingen van de Minister tot wiens bevoegdheid het verkeerswezen behoort, worden genomen op het met redenen omkleed advies van een Commissie, waarvan de Koning de samenstelling en de werkwijze bepaalt.

Het advies van de Commissie wordt overgemaakt aan de Minister van Verkeerswezen door bemiddeling en met het advies van de Ministers tot wier bevoegdheid de Nationale Opvoeding en Cultuur behoren.

Indien de Minister van Verkeerswezen zich niet aansluit bij het advies van de Ministers tot wier bevoegdheid de Nationale Opvoeding en Cultuur behoren, dan wordt de kwestie onderworpen aan de in Raad vergaderde Ministers.

Art. 3.

De machtigingen worden verleend voor ten hoogste vijf jaar.

Art. 4.

In artikel 11 van de besluitwet van 30 december 1946 houdende herziening en coördinatie van de wetgeving betreffende het bezoldigd vervoer van personen door middel van automobielen worden de woorden : « De leerlingen van sommige onderwijsinrichtingen » geschrapt.

Art. 5.

Als overgangsmaatregel mogen de op 30 juni 1961 bestaande diensten voor gemeenschappelijk vervoer van leerlingen in bedrijf gehouden worden tijdens het schooljaar 1961-1962 tot op het ogenblik dat een beslissing betreffende die diensten genomen wordt overeenkomstig deze wet.

TEXTE
ADOPTÉ PAR LA COMMISSION.

Article premier.

Le transport en commun des élèves des établissements d'enseignement gardien, primaire, moyen, normal, technique et artistique, donnant lieu ou non à rémunération directe ou indirecte, et effectué par véhicule automobile ou par tout autre véhicule à traction mécanique indépendante, comportant plus de six places, non comprise celle du conducteur, est soumis au régime prévu pour les services spéciaux d'autobus par l'arrêté-loi du 30 décembre 1946 portant revision et coordination de la législation relative au transport rémunéré de personnes par véhicules automobiles.

Art. 2.

Les décisions du Ministre qui a les communications dans ses attributions, sont prises sur avis motivé d'une Commission dont la composition et les modalités de fonctionnement sont réglées par le Roi.

L'avis de la Commission est transmis au Ministre des Communications à l'intervention et avec l'avis des Ministres ayant dans leurs attributions l'Education nationale et la Culture.

Si le Ministre des Communications ne se rallie pas à l'avis des Ministres ayant l'Education nationale et la Culture dans leurs attributions, la question est soumise aux Ministres réunis en Conseil.

Art. 3.

Les autorisations sont accordées pour une durée de cinq ans au plus.

Art. 4.

A l'article 11 de l'arrêté-loi du 30 décembre 1946 portant revision et coordination de la législation relative au transport rémunéré de personnes par véhicules automobiles, les mots : « Des écoliers de certains établissements d'instruction » sont supprimés.

Art. 5.

A titre transitoire, les transports en commun d'élèves, existants au 30 juin 1961 peuvent être maintenus en service au cours de l'année scolaire 1961-1962, jusqu'au moment où une décision à leur sujet aura été prise conformément à la présente loi.